KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

ORGAN

FOR

KVINDESAGEN I DANMARK.

Nr. 5.

Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned. Abonnement 60 Øre pr. Kv. foruden Postpenge. Annoncer pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, den 1. Marts 1890.

III. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i Bladets Forsendelse bedes indgivet til det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Borgerlig dansk Lovgivning om Kvinden.

Den 17de Juli 1889 udtalte *Fr. Bajer* paa Kvindesagskongressen i Paris:

»Mine Damer og Herrer!

De venter et Overblik over den borgerlige danske Lovgivning med Hensyn til den mindreaarige Kvinde, til Hustruen, til Moderen og til den næringsdrivende Kvinde. Undskyld, om jeg skuffer Dem i Deres Forventninger! Tillad mig i alt Fald at følge den kronologiske Orden! Saaledes vil De lettere lægge Mærke til Udviklingens Retning i denne Henseende.

I Danmark begynder den nyere Tids Kvindesags-Bevægelse med Aaret 1850. En helt ung Pige — ung, smuk og aandrig — har begyndt den. *Matilde Fibiger* var endnu ikke 20 Aar gammel, da hun skrev, i Form af 12 Breve, en lille Roman: *Klara Rafael.* Hun er saa at sige den danske Kvindesags Jeanne d'Arc. Det er den store tyske Digter *Schillers* Heltinde, »Die Jungfrau von Orleans«, som er hendes Ideal. Denne lille Bog, »Klara Rafael«, gjorde i den Grad Lykke, at den blev Begyndelsen til en lang literær Fejde, — en Fejde, hvori de bedste danske Forfattere, baade mandlige og kvindelige, i 1851 tog Del. Jeg har udgivet en Bog om denne mærkværdige Fejde, hvori man behandler, eller i det mindste berører, næsten alle Kvindesagens Fremtids-Spørgsmaal. Men min Bog udkom først syv Aar efter Matilde Fibigers Død. Hun døde 1872, kun 42 Aar gammel. Den, som gaar i Spidsen for ny Fremskridts-Idéer, sejrer ikke, men falder. Vi, som overlever, høster Frugterne deraf. Men lad os altid ære vor danske Jeanne d'Arc!

Klara Rafaels Breve eller den Kamp, for hvilken de vare Udgangspunktet, har ogsaa haft Indflydelse paa den danske Rigsdag, — det tror jeg sikkert; thi faa Maaneder derefter udkommer en Lov, som giver Familjemoderen større Myndighed. Det er imidlertid kun Lovens Grundsætning, som betegner Fremskridtet. Loven har kun Hensyn til Ægteskaber, i hvilke Ægtefællerne er af forskellig Religion. I dette Tilfælde er Ægtefællerne ligestillede med Hensyn til Valget af den Religion, hvori deres Børn skal opdrages. Nogle Aar senere (1857) erklærer en Lov Kvindens Myndighed med det fyldte 25de Aar eller samme Alder, som endnu er Mandens Myndighedsalder, en Alder, som burde nedsættes, eftersom næsten alle andre civiliserede Stater har 21 Aar. Sidste December Maaned har Folketingsmand *Lauridsen* og jeg i Danmarks Folketing fremsat et Lovforslag, som bestemmer, at Myndigheden skal for begge Køn indtræde med det fyldte 21de Aar, ogsaa for gift Kvinde; thi Loven af 1857 er kun anvendelig paa ugift Kvinde.

Det samme gælder Bestemmelsen i en stor Lov fra samme Aar om Retten til at drive Handel og Haandværk. Den Artikel, som har Hensyn til Kvinden, gælder kun ugift Kvinde. Hidtil har den gifte Kvinde udgjort en Enhed med sin Mand. Formuefællesskab er den almindelige Regel, dersom der ikke er sluttet Ægtepagt, som gør Undtagelse derfra. Den ugifte Kvinde raader over alt, hvad hun ejer, som om hun var en Mand; men dersom hun gifter sig, er det